

עפ"א 23339/06/22 - אמין יזאבי נגד ועדת מקומית לתוכנו משבב

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 22-06-23339 יזאבי נ' ועדת מקומית לתוכנו משבב

בפני כבוד השופטת אילת דגן

אמין יזאבי

מערערים

-נגד-

משיבים

עדת מקומית לתוכנו משבב

פסק דין

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום בקרים (כב' הש' סימי קימלוב פלג) בתיק בצה"מ 21-04-5523 מיום 2/6/22 במסגרת האrik בית משפט קמא את תוקף צו הריסה ב-60 יום מיום מתן ההחלטה, בזיקה לפסק הדין המקורי שניתן בתיק שם ביום 1/8/21 המורה על הריסת המבנה.

רקע, טענות הצדדים והליך קודמים

2. נגד המערער הוצאה צו הריסה מנהלי להריסת מבנה שנבנה על ידו ללא היתר בשטח חקלאי. המערער הגיש לבית משפט קמא בקשה לביטול הוצה בתיק בצה"מ 21-04-5523.

ביום 1/8/21 ניתנה החלטת בית משפט קמא הדוחה את בקשה העורר ל לבטל הוצה.

3. ביום 16/8/21 הוגש ערעור על החלטה זו, שנשמע בפניו (עפ"א 21-08-37250).

4. להשלמת התמונה יצון כי שמיית הדיון בערעור נדחתה מספר פעמים - פעמיים בעטין של סיבות אישיות של מותב זה. המשיבה פעלה והגישה בקשה להקדמת موعد הדיון בטענה כי דחיתת موعد הדיון פוגעת ביכולת האכיפה וההרתקעה של המשיבה והאפקטיביות של הוצה ולמעשה עומדת בניגוד לרצינול של הוצאה צוים מנהליים. ביום 6/12/21 נדחתה הבקשתה להקדמת הדיון בגיןוק לפיו לא מצאת שדחת הדיון בשבועיים פוגעת ביכולת האכיפה או האפקטיביות של הוצה המנהלי.

5. לאחר מכן הגיש המערער בקשה לדחות את הדיון בימים ספורים בשל נסיעה לחו"ל. בבקשתו הזו המשיבה נתנה את הסכםתה וביקשה שייכתב בגוף הבקשתה שההסכם היא לדחיה של מספר ימים.

הבקשתה התקבלה והדיון נדחה כمبוקש.

לאחר דברים אלו, הגיש המערער שוב בקשה נוספת לדחיתת מועד דיון בשל מג האויר הסוער ששרר ביום הדיון

המתוכנן. גם לבקשת זו ניתנה הסכמת המשיבה. נעתרתי לבקשתה ודיחתי את מועד הדיון.

6. בשל הדחיה והთארכות ההליך, על מנת להחיש את קבלת פסק הדין והואיל והטייעונים שהוגשו בכתב היו מונחים בפניו והואיל ובית המשפט לערעור לא שומע ראיות, הצעתי לצדים, בהחלטתי מיום 26/1/22, לקבל החלטה בערעור על סמך הטענות בכתב.

ביום 22/1/22 הודיע המערער שהוא אינו מסכים להצעה ועומד על קיום דין פרונטלי בערעור.

נוכח האמור, ביום 2/1/21 ניתנה החלטה המזמנת את הצדדים לדין ביום 22/2/22.

7. ביום 22/2/22 התקיים הדיון וביום 23/2/22 ניתן פסק דין על ידי הדוחה את הערעור. בסעיף 15 הורתי כי הריסה תבוצע תוך 20 ימים כדי לתת למערער שהות להתארגנות. באותו יום הגיע המשיבה הودעה/בקשת הבערה לפיה ככל שהמערער לא יירוס, תוכל המשיבה לבצע את הריסה תוך 60 ימים. למעשה, ביום 24/2/22 ניתנה על ידי החלטה בפקתית על גבי הבקשה שנעטרה לבקשת הוועדה.

8. ביום 11/5/22 הוגשה בתיק המקורי (בצח"מ 5523-04-21) בקשה להארכת מועד לביצוע הריסה על ידי המשיבה ל-60 ימים נוספים מהatum שביום 17/3/22 נעשתה פניה למשטרת ישראל לקבالت סיוע בהריסת המבנה. בתגובה להרישה השיבתה המשטרה באמצעות תצהיר של קצין אגף מבצעיםMSG מבוגר לפיו המשטרה לא תוכל לאבטח את הריסה עד המועד האחרון לביצוע (14/5/22) בשל שיקולים מבצעיים של תעופת, מגפת הקורונה וביצוע צוים אחרים במגזר הערבי במהלך חודש זה.

9. בית משפט קמא נעתר לבקשתה. הואקבע בהחלטתו מיום 2/6/22, כי אכן יש לבצע צו הריסה מנהלי בתוך 60 ימים כדי שימלא את התכלית של כל אפקטיבי ומהיר למיגור בניה בלתי חוקית על כן, בהתאם לפסיקה, ההחלטה להארכת מועד צריכה להתבצע על טעמים מיוחדים. עם זאת, בסמכות בית המשפט להורות על הארצת מועד לביצוע צו הריסה מנהלי למשך תקופה שלא תעלה על שישה חודשים ומינימום שירשו, בהתאם לסעיף 224(ב) לחוק התקנון והבנייה. בית המשפט קמא הפנה לפסיקה המכירה בטעמים המצדיקים הארצת מועד לביצוע צו הריסה מנהלי (רע"פ 3319/15 **שKiryat נ' י"ר הוועדה מקומית לתכנון ובניה ירושלים** (ניתן ב-20/7/20) וע"פ (ירושלים) 2604/08 **דיק נ' י"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה ירושלים** (ניתן ב-25/12/20) פסקה 17).

בית המשפט קבע כי לאור תצהיר קצין הסיור גليل ערבי בו עין לפיו לא ניתן לבצע את הצו במועד משיקולים מבצעיים, יש בכך כדי להצדיק את הארצת המועד המבוקשת.

10. על ההחלטה זו הוגש הערעור, הוא הערעור שבפני.

11. בערעור טוען המערער שמכיוון שההחלטה על דחיית הבקשה לביטול צו הריסה (ההחלטה המקורית העיקרית בתיק) ניתנה ביום 21/8/21, הרי שהיא על המשיבה לבצע את הריסה עד 21/10/21 (60 ימים) ואם חפץ בהארצת

מועד היה עליה להגיש את הבקשה בבית משפט כאמור עד 7 ימים לפני חלוף המועד האחרון לביצוע המשיבה לא הגישה בקשה. בגיןTEMHT הבהיר הערעור וכל אותו זמן לא הגישה בקשה להארכה. החלטת בית המשפט המחויזי בערעור מיום 23/2/22 העניקה ארוכה של 20 ימים ואילו נזקקה להארכה נוספת, היה עליה להגיש בקשה עובר לחלוּף אוטם 20 ימים בהתאם לסעיף 224 לחוק התכנון והבנייה. בפועל הגישה הבקשה ביום 11/5/22 אחדי חלוּף המועד.

12. לטענת המערער, יש להבין את ההחלטה בית המשפט המחויזי בעפ"א 21-08-37250 כמעnikה 20 ימים ולא 60 ימים לאחר אוטם 20 ימים. לטענותם בשל העובדה שלא הגיש בכל מועד רלוונטי בקשה להארכת מועד אחד ההחלטה בית משפט כאמור מושא הערעור כאן ניתנה בחוסר סמכות. בית המשפט רשאי ליתן הארכה בהתאם לסעיף 224(ב) מטעמים מיוחדים ובתנאי שהתקופה הכוללת להארכה לא תעלה על 6 חודשים. בעניינו, לא התקשה ארוכה ומכל מקום מאז התאריך האחרון לביצוע הצו (1/10/21) ועד הגשת הבקשה להארכה חלפה למעלה מחצי שנה. ההחלטה בית המשפט המחויזי בעפ"א 21-08-37250 לא הפסיקה את מרוץ הזמן.

13. לטענת המשיבה, פסק הדין של בית המשפט המחויזי בעפ"א 21-08-37250 היה ברור ולפיו ניתנה למערער ארוכה להריסה שאם לא תבוצע על ידו תוכל המשיבה לפעול להריסה. המשיבה ביקשה הבירה ואכן בית המשפט הבירור כי בתום 20 הימים יעדמו למשיבה 60 ימים להריסה. המשיבה הגישה בקשה להארכה עובר לחלוּף 80 ימים ממתן פסק הדין בערעור והבהרת בית המשפט.

לגופה של ההחלטה בית משפט כאמור, קבע בית המשפט כי מתקיימים בעניינו טעמים מיוחדים המצדיקים העתרות לבקשתה.

14. מוסף המשיבה וטענת כי המערער אוחז בטענות כחרב פיפויות שכן לטענותו יכולת לבצע הריסה פקעה ב-21/10/21 אבל בטיעונו בערעור בפני בית המשפט המחויזי בעפ"א 21-08-37250 לא העלה שמאז טענה מסווג זה למדך שבזמןאמת לא סבר המערער כי הוחמזה האפשרות לביצוע הצו. בעניין זה קיימ השתק שיפוט. מדובר אףוא בטענה כבושה שנoudה כל כולה לדחות את הקץ ולגרום לסתובת מכונת תוך שימוש לרעה בהלייני משפט.

דין והכרעה

15. לאחר שעניינו בטענות הצדדים, דין הערעור להידוחות.

16. יש להציגר כי המערער לא הציג בערעורו את התמונה המלאה הצריכה לעניין, ולאחר מכן הגיע תיק לאותו מوطב שנותן את פסק הדין בערעור בעפ"א 37250-08-21, היה חסר בבית המשפט בערעור כאן הנתון החשוב לפיו ביום 24/2/22 ניתנה החלטה לפיה הארכה היא 60 ימים מתום ה-20 ימים שניתנה למערער אפשרות להרים את המבנה

בעצמו.

17. הערעור בקליפת אגוז מחזיק שתי טענות עיקריות. האחת כי לא היה בכוחו של בית המשפט בערעור בעפ"א 37250-08-21 לחת את ההחלטה שנתן בדבר ארוכה שכן אין לעצור את המרוץ לביצוע צו הרישה הקבוע בחוק כל עוד לא הוגשה בקשה מתאימה לערכמה המבררת העומדת במועדים שננקבו בחוק התכנון והבנייה. הטענה השנייה היא שטעה בית משפט קמא בתיק בצה"מ 5523-04-21 בתטו הארכה נוספת בהחלטתו מושא הערעור כאן, שכן לא הוכחו טעמים מיוחדים שהצדיקו את הארכה שניתנה.

18. אבהיר בפתח הדברים כי העלאה הטענה הראשונה נוגעה בחוסר תום לב משפטו ואין לה מקום. הטענה מתעלמת מההחלטה מפורשת לפיה הארכה היא בעצם ל-80 ימים (60+20) ובמועדים אלו עמדה המשיבה. אבהיר כי המערער היה מודע להחלטה זו מיום 24/2/22 בה הובהר כי מניין 60 הימים יונחה מיום 20 ימים בהם ניתנה למערער אפשרות להרים עצמו (שכן בא כוחו צפה בהחלטה, על פי חיווי המחשב, ביום 27/2/22 שעה 09:00 והמערער בעצמו צפה ביום 8/3/22 שעה 17:10).

אילו סבר המערער כי ההחלטה זו ניתנה בניגוד לדין/בחוסר סמכות/ באופן שגוי, וכי ביצוע ההרישה היה חייב להתבצע עד 1/10/21 או לכל המאוחר ביום מתן פסק הדין בערעור בעפ"א 37250-08-21, או 60 ימים מאותו יום, כי אז היה עליו להגיש בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון. בפועל, המערער לא השיג על ההחלטה בערעור ולא על ההחלטה שניתנה בפסקית למחירתו ולכך לכל טענותיו הנושאות אופי ערעורו ביחס לאותו פסק דין, אין מקום והחלטת בית המשפט בעפ"א 37250-08-21, חולטה ולא ניתן בדلت האחורייה לאחר שחלף המועד להגשת בר"ע להציג על פסק דין חלווט.

אוסיף בהקשר זה, למליה מהצורך כי אם סבר המערער שלא ניתן לבצע את הרישה ממשום שהזו פקע כבר ב-21/1, מדוע טרח לנحال את כל הליך הערעור העיקרי (לשיטתו) ומדוע החריש ולא טען דבר בעניין זה בערעור שהמנומך שהגישי?

19. אשר להחלטת בית משפט קמא מושא הערעור כאן למתן ארכה, בית המשפט נימק את הטעם המזוהה בಗינוי נעתה לבקשה בהסתמכו על תצהיר נציג המטריה לפיו נוכח עומס מיוחד והכוורת בתקודף לא תוכל המטריה לאבטח את הרישה בתוך המועד של 60 ימים שננקצב. בית המשפט יושב בתוך עמו. היעדר משאים מספיקים, כוח אדם מצומצם וצריכים מבצעיים הם בהחלט שיקולים שלא תמיד אפשריים עמידה בזמן שנקבעו בדיון או בהחלטות בתיק המשפט. לא אחת הכוירו בתיק המשפט במיעוט משאים לצורך סיוע בהרישה כנימוק ענייני ומצדק למתן ארכה ככל שהונחה לכך תשתיות עובדתית, כפי שהונחה בענייננו ונעתרו אף אם נפל פגם בהגשת הבקשה באיחור. וראו לדוגמה עפ"א (ח) 12522-01-21 **نبיל זעיר נ' ועדת מקומית לתכנון ובניה שפלת גליל** [הורסם בנבו] (ניתן עפ"א 26143-08-18 אוושר ב-21/1/21). בקשה רשות ערעור לבית המשפט העליון על פסק דין זה נדחתה; ע"פ (נצחת) 7/9/17 זבן נ' י"ר הוועדה כהן נ' ועדת מקומית לתכנון הגليل המזרחי [הורסם בנבו] (23/5/14) ; רע"פ 6175/17 זבן נ' י"ר הוועדה המקומית לתכנון ובניה ירושלים [הורסם בנבו] (7/9/17) אשר אף שם התקבלה בקשה למתן ארכה שהוגשה באיחור ; ע"פ (ירושלים) 15-03-65563 שקיראת נ' י"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה ירושלים [הורסם

בנבו] (1/5/15) שם נדחה ערעור על החלטה בית משפט השלום ליתן ארכה לביצוע צו הריסה - אף שהוגשה אחרי שחלפה התקופה לביצוע.

20. שעה שבית המשפט צריך לאזן בין ההוראות הדוקניות לטובת העבריין שմבקש ליהנות מהן תוך שהוא ממאן להרים את הבניה הלא חוקית חרף צוים מנהליים ווחילוטות בית המשפט, בין טובת הציבור ושמירה על האינטרסים הכלולים שלו והסדר, וכן הנחת דעתו של בית המשפט שעין בתצהיר לפיו לא ניתן לבצע את הצו במועדו, נראה שבית משפט כאמור ערך את האיזון הראוי. לא מצאתי אפוא שנפלה טעות בהחלטת בית המשפט כאמור והנמקתו ובאיזון שערר.

21. אשר על כן הערעור נדחה.

**ניתן היום, ח' תמוז תשפ"ב, 07 יולי 2022, בהעדר
הצדדים.**